

[Ole Bjørn Kraft.]

gandabrochure, det ærede medlem hr. Aksel Larsen og andre kommunister rundt omkring i verden får udleveret af deres centralbureau med nøjagtig besked om at anvende den således, som det kan passe i krammet. Jeg har ved tidligere lejligheder kunnet påvise, hvordan det ærede medlem er stået op her i salen med citat efter citat af ganske bestemt karakter, hvorefter jeg har kunnet genfinde nøjagtigt de samme citater i den kommunistiske presse i Sverige, i Norge og i andre lande; dette viser tydeligt, at her er der ikke tale om nogen selvstændig åndelig virksomhed, ikke tale om, at disse mennesker selv har fundet frem til noget synspunkt, men udelukkende tale om en række robotter, der taler efter de direktiver, som de får fra anden side. Vi kan også godt snakke lige ud af posen, når man fra den side tillader sig at føre denne diskussion under de former og på den måde, som sket er her i dag.

Jeg skal derefter vende mig til at besvare nogle af de spørgsmål, som er blevet stillet, først og fremmest af den højtærede finansminister.

Må jeg takke den højtærede finansminister for den erklæring, som jeg også ventede ville blive afgivet fra regeringens side, og som gik ud på, at hvis det ikke lykkedes at nå til en overenskomst om dækningslovene for forsvarsministerens bemyndigelseslov, så var det regeringens hensigt med støtte fra de partier, der står bag den politik, som her trækkes op, at gennemføre i dag i begge ting forsvarsministerens bemyndigelseslov.

Jeg takker regeringen for denne erklæring, den er udtryk for den alvor, med hvilken regeringen ser på denne sag, og for den loyalitet, ud fra hvilken regeringen vil føre dette spørgsmål igennem.

Derudover vil jeg sige, at jeg meget gerne havde set en forhandling om dækningslovene. Jeg er ikke uden forståelse for det synspunkt, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ført frem her, at det bedste utvivlsomt havde været, at man samtidig med bemyndigelsesloven havde fået gennemført nogle dækningslove, men jeg ser de store vanskeligheder, der er til stede, og det vigtigste er — således som det ærede medlem hr. Harald Petersen just har sagt —, at bemyndigelsesloven bliver gennemført. Uoverensstemmelserne med hensyn til dækningslovene er jo åbenbart så store, at der ikke er nogen rimelig udsigt til, at vi på dette tidspunkt vil kunne nå til et resultat, og også den betragtning kan med rette gøres gældende, at når

valget er en kendsgerning, når regeringen er kommet i den situation eller har ønsket at være i den situation at gøre et afsnit af sin økonomiske plan til prøvesten for dens stilling her i tinget, så er det måske rigtigst at vente med at træffe de beslutninger, som knytter sig til skattelovgivningen, til efter valget. Men jeg vil dog gerne sige, at det konservative folkeparti føler det som en klar forpligtelse at bidrage til, at de midler, som der her er tale om, tilvejebringes, at vi i vort udgangspunkt har givet tilslutning til, at en direkte skat må udskrives til dækning af en del af disse omkostninger, og at vi er enige i, at denne direkte skat må være formet således, at den har en stærk progression; men vi har samtidig sagt, at vi synes, det er en skat, som ikke bare skulle gå til tops, men også til bunds, således at det bliver klart, at forsvarrets sag er hele folkets sag, og at alle må yde deres bidrag dertil.

Den højtærede finansminister spurgte også om vor stilling til de indirekte skatter. Jeg vil gerne sige, at vi ikke mener, det vil være rimeligt at tage dette afsnit ud af en plan, som dog på mange måder er en helhed, og gennemføre det nu. Den eneste naturlige fremgangsmåde overfor alle disse spørgsmål er at vente med afgørelsen til efter valget, således at en samlet plan kan blive forelagt af den til den tid siddende regering, hvad enten det nu bliver denne eller en anden regering, og at rigsdagen så til den tid kan tage stilling til hele spørgsmålet. Derfor tror jeg, det vil være rigtigst, som finansministeren også selv var inde på, at gøre det arbejde, der kan samles flertal om, færdigt nu. Finansministeren brugte udtrykket komedie; jeg synes ikke, det var rigtigt, for der er ikke tale om komedie i de standpunkter, som her er taget.

Jeg vil også gerne give et svar på det forslag til en dagsorden, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke har stillet. Det er mig en skuffelse, at han stillede det. Det ærede medlem ved, at denne dagsorden ikke har den ringeste udsigt til at blive vedtaget. Han ved, at vi gang på gang har diskuteret de problemer, som dagsordenen giver udtryk for. Jeg kunne i og for sig henvise det ærede medlem til en besvarelse ved en tidligere lejlighed, hvor han ligeledes rejste spørgsmålet om frivilligheden som basis for vort forsvar. Jeg forstår ikke, hvordan det ærede medlem, der har stemt for vedtagelse af Atlantpagten og utvivlsomt indtager en alvorlig holdning overfor den sag, kan tro, at det vil være muligt for Danmark at opfylde forpligtelserne ifølge pagten på fri-